

volt költő. Nagy László egyik legfontosabb műve a *Menyegző*, amelyben egybehangzóan szólal meg a két fiatal: „Arccal a tengernek itt állunk párban”. Így kezdik meg a vallomást „összeesküdve örökre a jóra, igazra, / gyönyörűségre, a legszilajabb álmon is túl / a rendre, hogy általunk jönne világra”. A nagyszerű szobrászművésznék, Henry Moore-nak egyik leghíresebb alkotása a *Király és királyné*. Az időtlen nyugalomban és méltósággal egyszerű trónuson ülő emberpár az egyen-

rangúság és a halhatatlanság szimbóluma, akárcsak a Nagy László-vers két fiatalja. Milyen szép lenne, ha a pestszentlőrinci parkban Szécsi Margit szobrának közelében ott állna Nagy Lászlóé is: a királyné mellett a király, aki ugyancsak sokszor tartózkodott itt, Margitka szüleinél. Addig is, képzeljük el e szobor-kettőst, s törekedjünk arra, hogy méltóak lehessünk hozzájuk, méltóak nyolcszáz év magyar költészetéhez. Őrizzük emberi arcukat, hogy a mi arcunk is emberi maradhasson.

KORPA TAMÁS

Nagy Lászlónak

*Hisz tűt szúrnak beléd
a tű fokán át
vérhólyagos földbe szórnak
agancsaid két kézzel letörik
az ágaskodó tengerbe dobják
véresre harapdált szájjal
zuhan arccal a szél is előre
a szálakat kötélbe fonják
húzd meg húzd meg
a zsinórpaplást inkább
s meghasadnak
a füstmérgezett felhők
merre tövises csőrrel fellőtt
madarak keringnek
(eldőlve az oltáron
gyertya tizenhárom
gyertya tizenhárom)
de ne rohanj le a sírba!
megvesszőzött ujjaimon sírva
mutatom hol merre az apály
a föld körömágyába tégy le
ránk folyik a víz befed
a jég elrejt az ár...
nekem is fáj és fáj
jázminfa virága
hervad a világra
és fájna
ha a törött hold pengéjére
kötnének téged
patáiddal rugdalózva
döngetnéd a mindenséget
gályára vinnék az évszakokat...
de hisz tűt szúrnak beléd
úgyis s a tű fokán át
dermedt szemed figyel
ki sem mondhatja szád.*